

Sygn. akt IV KK 270/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Rafał Małachowski

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie T. S.

skazanego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 września 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt XVI K (...)

**uchyla wyrok w zaskarżonej części tj. odnośnie zobowiązania
T. S. do poddania się terapii uzależnienia od alkoholu poprzez
ambulatoryjne leczenie odwykowe (pkt 2 wyroku).**

UZASADNIENIE

T. S. został oskarżony o to, że w okresie od 20 stycznia 2015 r. do dnia 17 października 2015 r. w miejscowości B. gm. O., woj. (...), będąc pod wpływem alkoholu znęcał się psychicznie nad pozostającą w stałym stosunku zależności wspólnie zamieszkującą byłą żoną J. S. oraz małoletnim synem H. S. poprzez

ciągle wszczynanie awantur w czasie których ubliżał im używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, zakłócił spoczynek nocy, poniżał ich, zastraszał, groził oraz ciągle niepokoił, tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt XVI K (...):

1. T. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 207 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę jednego roku ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze trzydziestu godzin miesięcznie;

2. na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązał T. S. do poddania się terapii uzależnienia od alkoholu, poprzez ambulatoryjne leczenie odwykowe;

3. na podstawie art. 29 prawa o advokaturze i § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata kwotę 1784,48 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego nieletniego pokrzywdzonego;

4. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od T. S. na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. S. kwotę 1239,84 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego;

5. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądził od T. S. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 180 zł oraz obciążył go wydatkami w kwocie 468 zł, a w pozostałej części zwolnił od obowiązku ich ponoszenia.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 8 listopada 2016 r.

Od omawianego wyroku kasację złożył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył powyższy wyrok w części, dotyczącej orzeczonego środka probacyjnego, zawartego w punkcie 2 wyroku, na korzyść skazanego T. S. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 74 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego T. S., zawartego w art. 72 § 1 pkt 6 k.k. obowiązku poddania się terapii uzależnienia od alkoholu, poprzez ambulatoryjne leczenie

odwykowe; bez uprzedniego wysłuchania oskarżonego i uzyskania jego zgody, **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej nałożonego na skazanego obowiązku poddania się terapii uzależnienia od alkoholu, poprzez ambulatoryjne leczenie odwykowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

W realiach przedmiotowej sprawy podzielić należy stanowisko Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji.

Zgodnie z treścią przepisu art. 34 § 3 k.k., wymierzając karę ograniczenia wolności sąd może orzec wobec oskarżonego obowiązki, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 2 - 7a k.k.

Sąd Rejonowy w C., na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 6 k.k., zobowiązał T. S. do poddania się terapii uzależnienia od alkoholu, poprzez ambulatoryjne leczenie odwykowe.

Warunkiem orzeczenia zobowiązania do poddania się terapii uzależnień, to jest obowiązku, przewidzianego w art. 72 § 1 pkt 6 k.k. jest zgoda skazanego na tego typu terapię (art. 74 § 1 k.k.).

Przepis art. 74 § 1 k.k. przewiduje bowiem, iż czas i sposób wykonania nałożonych obowiązków, wymienionych w art. 72 k.k. sąd określa po wysłuchaniu skazanego, nałożenie zaś obowiązku wymienionego w art. 72 § 1 pkt 6 k.k. wymaga nadto jego zgody. Zgoda może też być wyrażona w piśmie procesowym złożonym przez oskarżonego lub jego obrońcę.

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt XVI K (...), bez uprzedniego wysłuchania T. S. oraz bez uzyskania zgody na orzeczenie obowiązku, wskazanego w art. 72 § 1 pkt 6 k.k., zobowiązał go do poddania się terapii uzależnienia od alkoholu, poprzez ambulatoryjne leczenie odwykowe.

Tym samym ten Sąd rażąco naruszył przepis art. 74 § 1 k.k., co w sposób oczywisty miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, gdyż z niekorzyścią dla T. S. zostały na niego nałożone obowiązki, stanowiące dodatkowe dolegliwości,

w ramach wydanego wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2011 r., sygn. akt IV KK 143/11, LEX nr 848154).

Sąd Najwyższy naprawił ten błąd Sądu Rejonowego w C. w ten sposób, że uwzględniając wniosek kasacji uchylił pkt 2 zaskarżonego wyroku (w tym punkcie nałożono właśnie na T. S. zobowiązanie do poddania się terapii uzależnienia od alkoholu poprzez ambulatoryjne leczenie odwykowe).

r.g.